EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Gent | Laura Serrat | Actualitzat el 13/08/2020 a les 11:29

Marina Berdalet. Viatge al fons d'un quadre

La Marina Berdalet encén un llumí i l'acosta al llenç que reposa sobre un cavallet. La flama bellugadissa desprèn una línia de fum que s'impregna sobre el paper. La pintora utilitza el foc per dibuixar formes sinuoses que s'inspiren en les onades, els núvols i les roses del poema "Himne d'Ulisses a la Terra", d'Agustí Bartra.

L'artista reivindica l'obra del poeta en una nova producció dedicada a la naturalesa. La pintora es troba en un procés creatiu que li ha permès sentir el mar, la pluja i el bosc més a prop durant el confinament. Un període en què el taller ple de pinzellades de colors, cavallets i mobles vells s'ha convertit en el seu eix. Un temps que ha aprofitat per aturar-se, respirar, pintar i cuidar el seu marit, que pateix una malaltia. Viuen a l'Estany, el petit municipi del Moianès que va enamorar la Marina fa més de vint anys. «Abans corria per tot, però ara he decidit viure a un altre ritme... Tens temps per fer un te?».

La pintora s'asseu al sofà del taller i aboca aigua calenta en una tassa de porcellana. Amb un gest suau, s'aparta la mascareta del rostre i deixa al descobert unes galtes vermelles i un somriure tímid. S'acosta la infusió als llavis per fer un glop mentre acaricia el recipient calent amb els dits. Se li veuen unes mans petites, rosades, amb les ungles més tallades. Unes mans que van agafar el pinzell per primera vegada durant l'adolescència, quan vivia a Barcelona amb la família. En els inicis, copiava postals, bodegons i retrats en una escola de dibuix. La pintura li apassionava i va decidir estudiar Belles Arts, però va suspendre la prova d'accés. «El que primer semblava un fracàs es va convertir en una oportunitat per aprendre més». L'artista va seguir el seu camí, sense escoltar les veus que la desanimaven i seguint els consells de bons professors com l'Ana Galobart. Fins que l'any 1989 es va graduar en Belles Arts.

S'aixeca per recórrer el taller, on guarda una bona part de la seva obra. Els quadres penjats a les parets evoquen paisatges com ara un bosc emboirat, un mar encrespat, un cel ennegrit. Dins d'una caixa, hi guarda la sèrie "Moviments del silenci", en la qual recull una sèrie de dibuixos que capturen els gests més subtils d'una flor que s'obre. Mostra una mirada minuciosa capaç de captar el creixement de les plantes, l'estructura dels arbres, les bifurcacions de les arrels. Una mirada que sovint trasllada al seu interior. L'obra "El ventre de la Terra" expressa el dol per la pèrdua de la mare. El treball conté una sèrie de quadres amb pinzellades fosques que evolucionen cap a colors més lluminosos. Un procés creatiu que plasma la transformació de les emocions de l'artista. «L'art connecta amb la part més profunda del nostre ésser, ens indica que som pura naturalesa».

Avança fins al racó més fosc del taller. En una prestatgeria, guarda quaderns de viatge plens d'esbossos. Bufa la pols de la coberta i obre el llibre. Una seguit de dibuixos de jardins, platges, places i campanars omplen les pàgines. Li agrada aturar-se davant d'una escena i deixar fluir el llapis sobre el paper. Una ombra, un fil de llum, les ales d'una papallona poden esdevenir motius artístics. L'artista evita sotmetre la pintura a les demandes de les galeries, pretén que les obres volin lliures al ritme de les emocions. Entre els quaderns, troba un diari del viatge de nuvis a Formentera. Entre les planes, es perfila el rostre del seu marit al costat de les roques, les platges i el blau de l'illa. Tanca els ulls i s'imagina el so de les onades, la brisa marina, els grans de sorra a la pell. «La vida passa de pressa, vull dedicar el temps a cuidar el marit, a pintar, a viure i ser feliç amb les petites coses».